

чиито очи горѣха, а бузитъ ѝ аленѣха отъ вълнение. Отъ едната страна на знамето лъсна разярениятъ лъвъ, който сякашъ бѣше живъ и искаше да се хвърли върху турското знаме съ полумесеца, свалено на земята. А когато вѣтърътъ обърна другата страна на знамето, всички прочетоха: „Свобода или смъртъ!“

Шествието тръгна. До Райна застана Бенковски съ своя сивъ жребецъ, облѣченъ въ блѣскавата си воеводска униформа. А около тѣхъ вървѣха десетина души пазители на знамето, съ голи ножове въ ржце.

Подире имъ вървѣха стройнитѣ редици на всички въстаници, въ нови облѣкла и съ пушки на рамо.

На следния день сутринята (бѣше Гергьовденъ), на избранитѣ височини около града закипѣ оживена работа. Мжже и жени денонощно копаеха съ мотики окопитѣ. Следъ три дни укрепления на въстаницитѣ бѣха готови. А Бенковски съ хвърковатата си чета обикаляше селата и приканваше населението къмъ бунтъ.

На 26 априлъ се появиха турски войски въ с. Стрелча. Присъединиха се къмъ тѣхъ и башибозуци. Започна вече неравната борба. Свободата трѣбва да се окжпе въ кръвта на младитѣ юнаци.

Два дни траяха боеветѣ. Многочислениѣ турци бѣсно налитаха, ала въстаналитѣ смѣлчаци